

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci konkurzu na majetok úpadcu **D., a. s., v konkurze, U., B. B., IČO: X.** zast. advokátom JUDr. I. P., L., B., **o návrhu úpadcu na zrušenie konkurzu**, o dovolaní proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. januára 2012 č. k. 4Obo/40/2011 jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 22. marca 2011 č. k. 27K/203/2002-8213 návrh na zrušenie konkurzu zamietol.

Z odôvodnenia vyplýva, že úpadca podal návrh na zrušenie konkurzu podaním zo dňa 31. januára 2011 podľa § 44 ods. 1 písm. a/ zák. č. 328/1991 Zb. v platnom a účinnom znení /ďalej len „ZKV“/.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že konkurz je v štádiu, kedy už bola schválená konečná správa a bolo vydané rozvrhové uznesenie dňa 16. apríla 2009.

Súd prvého stupňa zistil, že neboli splnené predpoklady pre zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, preto návrh zamietol.

Úpadca podal proti uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie zrušiť resp. vysloviť, že konkurzné konanie bolo rozhodnutím

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. februára 2003 sp. zn. 3Obo/27/2003 právoplatne zrušené. Z uvedeného dôvodu podľa odvolateľa existovala prekážka *res iudicata*, ktorá bránila súdu prvého stupňa v konkurze pokračovať. Poukázal na ust. § 154 ods. 1 O. s. p.

V odvolaní poukázal na uvedené uznesenie odvolacieho súdu a podľa jeho názoru mal súd prvého stupňa vykonať opatrenie uvedené v § 44 písm. a/ ZKV a § 45 ods.1, 14 ZKV, čo sa však v danom období nestalo.

Zároveň si uplatnil náhradu trov konania 64,41 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ preskúmal odvolanie podľa § 212 ods.1, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správne z dôvodov, ako vyslovil súd prvého stupňa.

Odvolací súd mal zo spisu za nesporné, že na majetok dlžníka D., a. s., v konkurze, B. B., bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27K/203/2002-1991 zo dňa 8. januára 2004 vyhlásený konkurz podľa ZKV, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. februára 2004 /č. 1. 1991/. Súd zistil splnenie predpokladov pre vyhlásenie konkurzu v súlade s ust. § 13 ods. 1 ZKV a následne podľa § 14 ods. 1 ZKV oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností prešiel na správcu konkurznej podstaty. Správca konkurznej podstaty predložil konečnú správu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov súdu /§ 29 ods. 1 ZKV/, ktorú konkurzný súd prejednal a schválil. Následne vydal rozvrhové uznesenie /č. 1. 7451/, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26. mája 2009.

Splnenie všetkých podmienok na vyhlásenie konkurzu t. j. existencia viacerých veriteľov, úpadok vo forme platobnej neschopnosti a existencia majetku na náhradu trov konania súd skúma kedykoľvek v priebehu konania. V spornom prípade nenastali predpoklady pre zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, ako správne vyslovil konkurzný súd, ani podľa § 44 ods. 1 písm. c/ ZKV.

Námietky odvolateľa nemajú právne opodstatnenie a v záverečnom štádiu konkurzného konania sú irelevantné. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/27/2003 /na č. 1. 188/ bolo uznesenie o vyhlásení konkurzu zrušené a vec bola tomuto súdu vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie veci. Toto rozhodnutie netvorí prekážku

veci rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 O. s. p., pretože nespĺňa materiálnu stránku právoplatnosti súdneho rozhodnutia, t. j. výrok nespôsobuje zásadnú záväznosť a nezameniteľnosť rozhodnutia. Odvolací súd vyslovil právny názor opätovnej potreby rozhodnúť o uplatnenom práve veriteľov /návrhu/ proti dlžníkovi. V novom konaní bol konkurzný súd viazaný názorom vysloveným v rozhodnutí odvolacieho súdu /§ 226 O. s. p./.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol tak, ako vyplýva z výroku uznesenia.

Úpadca podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 20. apríla 2012 pre rozpor s ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.

V odôvodnení dovolania uviedol, že a. s. D. vznikla dňa 10. decembra 1999 a zapísaná do obchodného registra bola 31. decembra 1999. Podľa v tom čase planého ZKV sa mohla stať dlžníkom v úpadku len vtedy, ak mala viac veriteľov a nebola schopná po dlhší čas splácať svoje splatné záväzky. V roku 1999 bola spoločnosť zisková. Zo žiadneho návrhu nevyplýval opak, ale účelovo bolo zinscenované podanie nezodpovedajúce v tom čase existujúcim skutočnostiam. Z tohto dôvodu po vyhlásení konkurzu podala spoločnosť odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Obo/27/03 tak, že odvolaniu vyhovel. Ďalej v dovolaní opisuje ďalší postup v spoločnosti, ktorý považuje za podvodný. Okresný súd Banská Bystrica pripustil možnosť zvolat mimoriadne zasadnutie akcionárov. V tejto súvislosti podala spoločnosť návrh na zastavenie konkurzného konania sp. zn. 27K/203/2002, ale súd návrh zamietol bez toho, aby sa vznesenými námietkami zaoberal a Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie bez revízneho preskúmania zamietol. Podľa dovolateľa došlo k porušeniu základných ľudských práv a slobôd, preto zastáva názor, že dovolanie je podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. prípustné.

Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť, ako i uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom súd rozhodne i o trovách konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 2/ po zistení, že dovolanie podal včas účastník /§ 240 ods. 1 O. s. ./, vec preskúmal podľa § 242 ods.1 a § 243 a ods.1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní uznesenia v rozsahu napadnutého dovolaní a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov, je predpis upravujúci materiálnu stránku konkurzného práva, ako i procesného práva konkurzného. Neobsahuje však komplexnú úpravu konkurzného procesu, preto § 66e ods.1 ZKV stanovuje primerané subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ak konkurzný zákon neustanovuje inak.

Zásadne odlišná je úprava mimoriadnych opravných prostriedkov, keď § 66e vylučuje použitie § 228 až § 235 O. s. p. /obnova konania/ a § 236 až § 243d O. s. p. /dovolanie, s výnimkou mimoriadneho dovolania/.

Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce dovolacie konanie, vrátane prípustnosti dovolania, sú pre konkurzné konania nepoužiteľné, čo znamená, že proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným v konkurznom konaní, dovolanie nie je prípustné. V prejednávanej veci bol konkurz právoplatne vyhlásený a návrhu na jeho zrušenie podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV súd prvého stupňa nevyhoviel a rozhodnutie bolo odvolacím súdom potvrdené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol .

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 11. septembra 2012

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.